

MIDNATTS ROPET

MARANATA

DU VÅR HERRE KOM

Nr 8 – fred. den 10 april 1970 – Årgång 11 – pris 1:50 kr. (befriad från moms)

TÄLTET - 70

☐ Hur är det?

Har vi fått klart för oss vad saken gäller? Gäller det att hålla liv i en verksamhet, så att den inte dör ut, eller gäller det att vinna själar för Jesus Kristus?

Jag hoppas det står klart för var och en att det är människor vunna för himlen vi vill se för att vårt mål skall förverkligas. Verket är Guds, men vi har många olika uppgifter, som alla måste utföras. Vi har olika positioner, och alla måste inta *sin* position för att maximal effekt skall nås.

"Tjänsterna är mångahanda, men Herren är en och densamme", säger Paulus. Alltså, en del skall utföra det som är mer synligt, ex. predika, sjunga, vittna eller spela m. m., m. m. och andra skall göra det som kanske inte syns så mycket som t. ex. bedja eller OFFRA.

☐ Vad kan du då göra?

Till sommaren kommer ett mötestält ifrån Stockholm att resas på ett flertal platser i övre Norrland. Det är Maranataförsamlingen i Stockholm, som äger tältet och som underhåller det. Vi har under några somrar fått se resultat av

HÅKAN WESTERGÅRD AKTIV I MARANATA- FÖRSAMLINGEN I STOCKHOLM INFORMERAR

vad Herren kan göra genom denna tältverksamhet. Men Herren vill göra ännu större ting! Förutsättningarna för att han skall lyckas är att han får ta hand om dig och mig i våra olika tjänster.

Vittnena är få och har en tung arbetsuppgift. Det kanske finns fler, som har kallelse

från Gud att gå ut. Tag semester och hjälp till i tältet. Du behövs.

Och du som känner dig manad att BEDJA för den här verksamheten speciellt, så gör det redan nu. Och om du känner dig manad att offra, så gör det. Det är massor av utgifter. Tältet kostar i underhåll, det är hyror för tältplatser, elektricitet, olja m. m.

Och glöm inte bort VITTNET. Här har du en enastående möjlighet att verka Guds verk.

Sänd din gåva till den här missionen nu.

☐ Tiden hastar, och snart är vi framme. Då behövs inte våra besparingar längre, utan då är vi glada om våra pengar fick gå till skördarbetet.

Gud välsigne dig till att göra just det du känner dig manad till. Du kommer att få igen mångfaldigt av Herren om du rätt förvaltar ditt pund.

Evangelistkassans postgiro-nummer är 44 10 05.

Märk talongen "Tältet -70"
Maranataförsamlingen c/o
Sture Svärd
Frihetsvägen 38
JAKOBSBERG

SKELLEFTEÅS MARANATAFÖRSAMLING ämnar ha en EVANGELISTVECKA tiden 21—26 april.

Många tillresande vittnen måste få mat och inkvartering under tiden, samt respengar till och från denna avsides belägna kallort.

I detta nummer av MR ligger ett inbetalningskort. Du som vill stödja evangelistveckan ekonomiskt, använd det!

Du som ämnar komma till evangelistveckan, kan underlätta vårt arbete i Skellefteå om du anmäler dig i god tid,

tar med sovsäck, luftmadrass eller filt om möjligt.

Bed för denna vecka! Gud vill föra oss längre in i löfteslandet, och om vi avskiljer oss själva och vecan för honom, har han en chans att komma till tals med oss.

"Saliga äro de som hungra och törsta efter rättfärdighet, ty de skola bliva mättade."

■ nytt ■ kort ■ aktuellt

■ ■ Av 1686 års kyrkolag att döma begicks många lagbrott i kyrkor och kapell under påskhelgens gudstjänster. Den 300-åriga lagen har nämligen följande kufiska föreskrifter: prästen ska predika 3 gånger på långfredagen, orgel får inte spelas under fastan, "ingen må träda till predikoämbetet som icke är lagligen och ordentligt kallad och begärd och av sin biskop skicklig befunnen, godkänd och vigd."

■ ■ Religionssociologiska institutet har räknat ut att de fria samfunden kommer att minska med 100.000 fram till 1990. — "Sedan 1930-talet har de fria samfunden huvudsakligen levt på självrekrytering", säger sociolog Bernt Gustafsson.

Över hälften av medlemmarna har nu passerat 50-årsstrecket.

I Frälsningsarmén är tre fjärdedelar kvinnor. I Missions- och Baptistsamfundet två tredjedelar.

■ ■ Förlorar kyrkan sin nuvarande rätt att uppbära kyrkoskatt i kommunerna, är det åtminstone tvivelaktigt om de kyrkliga förrättningarna (barndop, konfirmation etc.) kan hållas igång så att de finns på flertalet platser där människor skulle önska att de funnes.
C G Boëthius i Vi Föräldrar

MIDNATTS ROPET

MARANATA
DU VÅR HERRE KOM

I DETTA NUMMER:

HERDETJÄNSTEN

Arnold Andersson, evangelist i Maranataförsamlingen i Göteborg, visar oss på herdens uppgift i församlingen.
Se sid. 5

ANDLIG GERILLAVERKSAMHET

Per-Olof Fägerholt berättar om egna erfarenheter och ger praktiska råd för själavinnare.
Se sid. 6—7

VAD ÄR VÄCKELSETÄLETS MISSIONSFÖRENING?

Arne Imsen ställer frågor till Erik-Gunnar Eriksson, Borlänge, som gjort uttalanden i landsortspressen.
Se sid. 9

RELIGION MED KRAFT ELLER MÄNNISKORS SPEL

Rykande aktuell artikel skriven 1926 av Sigurd Larsen.
Se sid. 10—11

FRIHETEN I KRISTUS

Av Olle Pettersson
Se sid. 12

KÖTT ELLER ANDE

Av Hjördis Westergård.
Se sid. 13

MIDNATTSROPET OCH DAGEN

LassOs artikel "Dagen efter..." bemöts.
Se sid. 15

MIDNATTSROPET — Organ för andlig väckelse i dag utkommer med ett 20-sidigt nummer varannan fredag
Ansvarig utgivare: ARNE IMSEN • I redaktionen: LARS O. ANDERSSON och ULLA NÄSHOLM • Layout: PER-ARNE IMSEN • Adress (red. och exp.) Box 6177, 102 33 STOCKHOLM • Tel. (red. och exp.) Växel 08-34 06 35

Arne Imsen:

Det kristna martyriets eldsdop

Det finns ingen församling med någon andlig kvalitet, som inte har fått tron, kärleken och hållfastheten i gemenskapen prövade i närkamp med söndrande och upplösande makter.

Den ytliga gemenskapen håller inte då det blåser upp till storm. Den som haft oärliga motiv eller förletts till eftergifter i den personliga överlåtelsen åt Gud, kommer förr eller senare avsöndra sig från den förnyande, formande och fostrande syskongemenskapen i en levande församlingskropp. De däremot som låtit sig gripas i sitt själsdjup av Guds levande ord och låter sig ledas av Anden, upplever nöd och prövningar såsom den eld, vilken smälter undan slagget och klarare tonar fram Kristusbildens i de heligas gemenskap.

Mörkrets furste mobiliserar sina skaror till regelrätta frontalangrepp mot varje levande kristen och församling. Men attackerna besvaras med att de kristna, som inte fått sin andliga stridsmoral sönderfräckt av försumligheter och kompromisser, tränger sig fram på enad linje i målmedveten och uthållig bön. Resultatet blir alltid att gudsmänniskorna sluter sig tätare samman i en fördjupad och luttrad brödra- och bönegemenskap.

Den första mansåldern av församlingens historia kan vi följa i Apostlagärningarnas 28 kapitel. Censuren har gått hårt fram med materialet, ty om allt det som skedde under denna livskraftiga epok av erövring och expansion skulle samlats i skrift, hade Bibeln givetvis sett helt annorlunda ut. Men vi kan gå ut ifrån, att det som är av verklig betydelse för församlingens fortsatta utveckling genom tidsåldrarna framtonas i denna realistiska "krigshistoria", därför att församlingen skall bevaras intakt och i levande kontakt med sitt övernaturliga ursprung.

Vilken period under detta genombrotts- och uppbyggnadsskede vi än väljer studera, finner vi församlingen i intensiva kraftmätningar med makter och myndigheter med hög rang och värdighet. Knappt har församlingen fått sitt första fäste i Jerusalem förrän ett veritabelt utrotningsförsök planeras av judarnas överhög auktoriteter. Deras anslag kan ingalunda bagatelliseras, ty bakom rör sig överintelligenta inspiratörer, som väl känner till masspsykologins hemligheter och vet hur problemen skall dribblas för att den lättlurade opinionen skulle engageras i en hatkampanj mot församlingen och göras otillgänglig för dess budskap. Det andliga klimatet blev ganska snart hårdare och människorna otillgängligare. Hat- och hetskampanjen kulminerade i en svår förföljelse då det första namnet ristades in i kristendomens blodiga martyrhistoria.

Vi ser i vår egen tid hur allt det som har med levande tro och kristendom att göra misstänkliggöres, förlöjligas och idiotförklaras. Folket indoktrineras vid läroanstalterna och igenom massmedia till gudsfientlighet. Den information massan får om sann tro och levande kristendom är styrd och ofta förmedlad av kristendomens farligaste fiender. Avsikten är inte att förmedla kunskap, utan fastmer, med vissa väl valda och i viss mån svårförstådda fragment av trons egen urkund, immunisera folket mot evangelium. Det är uppenbart att dessa ansträngningar krönts med framgång. Ja, man har lyckats uppvigla massorna mot Jesus Kristus och hans folk. Följderna av detta visar sig allt tydligare på alla nivåer och områden i sönderfallande nationer.

Men inget folk kan existera utan religion. Sådan är nu en gång människan. Därför ser vi hur villfarelserna och den falska religiositeten har sin gyllene tidsepok. Den döda religionen med sitt form- och gärningsväsen i ståtliga ceremonier, processioner och riter presenteras som kristendom i alla sammanhang. Tänk vad alla dessa tråkiga och monotona andakter och gudstjänster i olika massmedia skadar Guds verk.

Allt onaturligt prål och artisteri hos det fåtal som förärats offentliga funktioner i det utarmade gudstjänstlivet, borde snarast överallt rensas ut och ersättas av den gudstjänstfirande församlingens koncentrerade tillbedjan och högljudda lovsång. Men så blir det naturligtvis inte, ty de officiella kanalerna kommer även framdeles hållas stängda för nytestamentliga manifestationer av levande kristendom.

Men det finns en otroligt underbar och även för oss framkomlig väg. Vi kan *alla* bli levande Kristusbrev, som massorna med eller emot sin vilja måste läsa. Därför måste vi alla rätt fatta vårt personliga ansvar och reservationslöst ställa oss till Guds förfogande, så han igenom oss får meddela den till hat eller likgiltighet förförda massan, det sanna Livets ord.

Herdetjänsten

Av Arnold Andersson, Göteborg

"Det är ju så att jag ej har undandragit mig herdekallet i din efterföljd, och fördärvets dag har jag icke åstundat, du vet det själv. Vad mina läppar hava uttalat, det har talats inför ditt ansikte. (Jer. 17:16.)

Ett av de trängande behoven i det fria Guds verk, som pågår i vårt land, är utan tvekan det Paulus talar om i Ef. 4:11. Han säger: "Några till herdar och lärare." HERDEHJÄRTAN — HERDESINNEN — HERDERÖSTER. Hur fungerar ett herdehjärta? Jesus sade: "En god herde giver sitt liv för fåren." (Joh. 10:11.) Det finns hos en rätt herde inga själviska intressen. En sådan förfalskar *aldrig* Guds ord för att skaffa sig yttre fördelar (1 Tess. 2:5) eller, som Petrus säger: "för slem vinning skull." Livet och tjänsten är registrerade hos Överherden. (1 Pet. 5:4.) Det väntar som bekant en härlighetens oförvissneliga segerkrans på dem, som varit föredömen för hjorden.

Herden har hjärta för fåren, känner för fåren. Vi kan blicka in något i det i Pauli personliga vittnesbörd: "Kommen ihåg att jag i tre års tid, natt och dag oavslätligen under tårar har förmanat var och en särskild av eder." (Apg. 20:31.) Läs även 1 Tess. 2:7, 8, 11 och 2 Kor. 11:28.

Hur handskas vi egentligen med själarna?

Med dessa "nysatta" plantor, som både behöver förmaning

och uppmuntran, tröst och hjälp. Speciellt behöver de det under de första stapplande stegen.

För Paulus var det ingen kall tjänstemannaplikt, ty han ägde ett blödande hjärta. Det ser ut som om detta med själarnas välbefinnande och den enskilda lemmens behov av hjälp och vård ibland häver kroppens behov av vila och sömn.

Det är gripande att läsa om Jakobs tjänst hos Laban. (1 Mos. 31:38—40.) Han säger: "Sådan var min lott: om dagen förtärdes jag av hetta ock om natten av köld, och sömnen flydde mina ögon." Det var stundtals en närkamp mot alla vilddjur, som trängde på.

Det finns ett markant drag hos en god herde. Det är omsorg. En god herde accepterar inte någon det-får-gå-som-det-vill mentalitet. Den herde, som hade blivit led vid fåren sade: "Vad som vill dö, det må dö, ock vad som vill förgås, det må förgås, och vad som sedan bliver kvar må äta andras kött." (Sak. 11:9.) Nej och åter nej! Så talar inte en god herde, utan han känner fastmer omsorg om Guds verk på platsen. Den gamle grånade aposteln Johannes ord: "Jag önskar att det i allt må stå väl till med dig", (3 Joh. 2) gäller även i vår tid.

Inte Herrar utan herdar...

Petrus säger att det inte får finnas några Herrar i Guds församling, utan fastmer her-

dar. Församlingen har bara *en Herre*, och det är "Lejonet av Juda stam", Jesus Kristus. Vad gör herden?

Han går alltid *framför* hjorden. D. v. s. han är ett föredöme och varken piskar, slår eller driver den framför sig. "Han går framför dem och fåren följa honom." (Joh. 20:4.) Det finns också skakande exempel på hur det går när herden förlorar hjärtat för fåren, när han underlåter att söka deras bästa (Jer. 23:2) när herden blir oförnuftig och inte frågar efter Herren. Hjorden blir förskingrad när herden börjar sörja allenast för sig själv och inte för hjorden, inte stärker det svaga, inte helar det sjuka, inte förbinder det sargade, inte för tillbaka de fördrivna, inte söker upp de förlorade utan far fram med hårdhet och betryck. (Hes. 34:1—4.) Därför att man betedde sig så mot fåren skulle Herren komma över herdarna och utkräva fåren ur deras hand och göra slut på deras herdetjänst.

Herden — en nyckelperson

Det är helt uppenbart att herden är en nyckelperson och som sådan är han utsatt för många anfallsförsök från vilddjur och djävulens taktik för att komma åt församlingen är att på något sätt få den oskadliggjord eller neutraliserad den som Guds Ande har satt till herde över Guds hjord. (Apg. 20:28.) När Paulus försvann

Forts. sid. 15

Andlig

gerilla

verksamhet

Predikade för varandra

Händelsen jag berättar om upplevde jag själv för några månader sedan. Under flera år hade jag tänkt mycket på den kristna verksamheten och på metoderna vi använder. Jag kunde inte frigöra mig från en känsla av att det måste vara något fel någonstans. Jag tänkte på församlingar och bönegrupper, där man knöt all aktivitet till sammankomsterna och f.ö. levde sitt gudfruktiga och litet anonyma liv bland arbetskamrater och grannar. Visst är väl vårt dagliga liv bland de ofrälsta ett vittnesbörd så gott som något, då vi är fyllda med Gud, men jag måste ändå fråga mig: Har vi som kristna inte någon ytterligare mission? Jag såg på platser, där man år efter år samlades i sin lokal, mötte varandra, uppmuntrade varandra, 'sjöng för varandra, bad och predikade för varandra, men där besökande syndare på väckelsemötena var en sällsynthet. Jag såg andra platser, där man upplevt tider av överfulla lokaler, men där besöksantalet sjunkit. Jag vet om, hur syskonen frågade sig: "Vad är det för fel på oss? Vad skall vi göra för att få behålla väckelsen?" Och så rannsokade de skrifterna och sökte efter eventuella fel i församlingssyn, ämbeten och verksamhetsformer. Fick de väckelse då? Svar: Inte på den grunden.

Jag ser på de kristna församlingarna i allmänhet. Vi måste konstatera, att intresset för vår verksamhet lockar en mycket liten del av folket till våra lokaler. Hur skall vi nå alla dem, som inte kommer? Skall vi behöva gå till dem i stället, besöka dem i deras hem? Vad säger Guds ord om den metoden?

Tala de med alla om den Uppståndne

Jesus hade ett uppdrag framför andra, då han kallade sina lärjungar: Att göra dem till människoriskare (Matt. 4: 19, Mark. 1: 17). Det uppdraget gäller fortfarande.

Då han ville förbereda sin ankomst till Israels städer och byar, sände han ut 72 lärjungar, två och två, till dessa platser (Luk. 10). Han sände dem som får mitt in ibland vargar för att visa himmelrikets makt. Det fortsatte han med under den första kristna församlingens tid. Om diakonen Stefanus står det, att han var full av nåd och kraft och gjorde stora under och tecken *bland folket*. Då förföljelsen mot församlingen i Jerusalem skingrade alla de kristna ut över Judéens och Samariens landsbygd, gick de omkring "och förkunnade evangeliets ord" (Apg. 8: 1—4).

Av
Per-Olof
Fägerholt,
Nyköping

an stod utanför dörren med det främmande namnet på namnskylten. Skulle han ringa på? Vad skulle de säga, hur skulle de reagera? Slå igen dörren framför näsan på honom, snäsa av, kanske källa ut honom? Frukten för alla inbillade otrevliga reaktioner skrämde honom tillbaka till hissen. Då vände han, stående i hissdörren, bad: "Gode gud, hjälp mig!" Tänkte: Nu måste det bli av. Men modet svek på nytt. I samma ögonblick kom älpen. Dörren öppnades ändå, och en kvinna kom ut med ett paket till sopnedkastet. Hon hajade inför den oväntade besökaren i hissdörren. Men fick han ett osökt tillfälle att säga något, presentera sig, berätta om sitt ärende, fråga om de tidigare utdelade traktaterna och tala något om andliga ting. Det var ju inte så farligt. Och nu var den bruten. Vid nästa dörr tvekade han inte. Och i detta samtal, nya tillfällen till vittnesbörd avlöste ett annat under ett par intressanta och lyckliga "arbetstimmar" den där lördagseftermiddagen.

I Apostlagärningarna 19 berättas om Paulus, hur han i Efesus samlade lärjungarna i Tyrannus lärosal och samtalade med dem dagligen. På det sättet fick under loppet av två år *alla* provinsen Asiens inbyggare höra Herrens ord (v. 10). Hur gick det till? Paulus reste inte omkring och talade med alla. Han var i Efesus. Men i Efesus undervisade han lärjungar. Från denna församling spreds elden genom omvända, som hade sin gärning på andra platser. Och över allt gjorde dessa kristna som Jerusalem-församlingens "eldsbloss": De talade med alla om den Uppståndne.

Lägg märke till att man på den tiden inte hade några kyrkobyggnader, dit skarorna kunde inbjudas. Men metoderna man använde var ändå överlägsna dem vi vanligen tillämpar i våra dagar.

Visa personligt intresse

Naturligtvis tog man de intresserade med sig till församlingens sammankomster (1 Kor. 14: 16, 24), och att man där räknade med en miljö, som skulle övertyga förstår vi av 24:e versen. Det är väl också helt logiskt, att Satan skulle

sätta in sina attacker mot just de oomvändas besök i församlingen. Kanske blev de på tvåhundralet framväxande kyrkobyggnaderna en bidragande orsak till att de kristna lät sig lockas bort från de effektiva metoderna och i stället slog sig till ro med tanken, att alla såg var kyrkan låg. Det som borde blivit en välsignelse blev en snara. Vindkantringen från det personliga till det offentliga planet tog sin början. Jag vet, att många i dag anser det tillräckligt med annonser och offentliga hänvisningar till resp. kyrkolokal, om man dessutom beder. Men jag vill påstå, att detta inte räcker. Antag, att buddismen vore den enda sanna religionen och Du kom till ett land med kanske 20 buddistiska riktningar representerande allt från villfarelse till äkta buddism. Vart skulle Du gå? Du vet inte, eller hur? Men det är precis det här förhållandet den moderna svensken upplever, då han tänker på kristendomen. Kanske han går till mormornerna eller Jehovas vittnen, just därför att de ägnar honom ett personligt intresse i hans villrådighet och går hem till honom.

Väckelseromantiskt alibi

Somliga av oss kristna har kanske skaffat oss ett slags väckelseromantiskt alibi genom att hänvisa till gamla väckelsetider, då Guds Ande väckte längtan, som drev människorna till lokalerna. Så skall det gå till nu också, säger man. Men resonemanget håller inte. Gud har många gånger varit god och välsignat människor i nöd, även om vederbörande församlings former eller metoder varit bristfälliga eller ensidiga. Gud välsignar och hjälper oss, trots omedvetna brister, bara vi vill tjäna honom. Men detta ger oss inte anledning att legalisera bristerna, om vi blivit medvetna om dem.

Kanske har vi sett mormonernas och Jehovas vittnens framfart och fått för oss, att allt de gör är felaktigt. Inget synsätt är farligare. Jag vill påstå, att de, all annan villfarelse till trots, har anammat de bibliska metoderna för evangelisation, medan vi försummat dem. Och trots deras allt igenom torftiga budskap vinner de tack vare metoderna terräng på ett skrämmande sätt.

Många evangelister och predikanter och en del brinnande människor har naturligtvis praktiserat vad jag talar om. Men det räcker inte bara med några få. Det behövs ett allmänt uppvaknande på den här punkten. Det måste förkunnas. Sanningen om Andens dop blev inte en Pingstväckelse, förrän man började predika om Anden. Ändå hade många upplevt dopet i helig Ande under tidigare väckelserörelser.

Forts. sid. 14

"Vad är det du talar om, ERIK-GUNNAR ERIKSSON?", undrar ARNE IMSEN

Arne Imsen.

Erik G. Eriksson.

I ett par landsortstidningar har Erik Gunnar Eriksson, Borlänge, gjort några uttalanden, som ger oss anledning ställa några frågor. Midnattsropet skall med tillfredsställelse vidarebefordra eventuella svar till sin läsekrets.

Så heter det i Barometern, Kalmar, den 7 febr.:

— Jag tror fortsätter han, på en väckelse i alla samfund och att murarna skall brytas ner dem emellan. VI KRISTNA BÖR SLUTA BITAS INBÖRDES och satsa på människor, som har stort frälsningsbehov.

På vår fråga om den påstådda brytningen inom Maranataleden säger Eriksson att Arne Imsen å ena sidan samt han själv och Donald Bergagård å andra sidan har olika uppfattning i vissa principiella ting då det gäller arbetssättet. De båda sistnämnda håller på de lokala församlingarnas suveränitet och vill inte länka in verksamheten i någon centraldirigering...

Ur Norra Västerbotten för den 24 febr. saxar vi följande:

— Jag tror på en fri väckelse som vänder sig till alla. Kan inte förlika mig med idén om samfund, där det sitter en överstyrelse och bestämmer över församlingarna ute i landet. Jag tror på den lokala församlingens absoluta suveränitet.

Där har man också anledningen till den påstådda brytningen mellan pastor Arne Imsen på ena sidan och Bergagård och Eriksson på den andra...

Eftersom Erik Gunnar Eriksson uppenbarligen ganska beredvilligt ställer upp och strör omkring helt häpnadsväckande förklaringar i den profana pressens spalter, kanske vi kan förvänta oss samma generositet för att få våra frågor besvarade.

1. Under några år har du tillsammans med några av dina "vänner" bedrivit en nära nog metodiskt genomförd uppviglings-, förtals- och lögnkampanj mot dina

förutvarande medarbetare. Innebär ditt uttalande om att det nu är dags att "sluta bitas inbördes" för att kunna ägna sig åt något mer konstruktivt, att denna sorgliga och förödande verksamhet nu är ett avslutat moment i din "missionsstrategi"?

2. Du är tältmissionens ledare. Vad är Väckelsetältets Missionsförening? När bildades denna förening? Hur blir man medlem? Vem väljer styrelse? Hur? Är det en lokal-organisation eller en riks-organisation?

Forts. på nästa sida.

Reflexioner

BJÖRNE DAVIDSSON

Våra skivor...

Jag lyssnade häromdagen igenom en trave maranatskivor. Det sägs ju att maranata-väckelsen skall vara en sångväckelse där hänförelsen och glädjen i sångerna skall vara ett dominerande inslag.

Av de skivor som är gjorda i Sverige finns det få exempel på naturligt framförande, hänförelse och inspiration. Jag konstaterade till min förvåning att det bara finns några skivor från slutet av 50-talet och början av 60-talet framförda av Aage Samuelsen som kan sägas vara genuina maranatskivor med egenvärde.

Lyssna till exempel på: "Han är densamme idag", "Jesus har seiret" eller till någon av de skivor, där maranataförsamlingen i Skien sjunger!

Svenska inspelningar av senare datum presenterar antingen en trist kyrkostil, där man försöker sjunga "fint" eller också har man sina ideal hos världsliga artister, country and western musik, pop eller gammalvals.

Vi har ju i våra möten jämt framhållit att det inte är elgitarrerna eller musiken i övrigt som gör väckelsen, men det kanske blir annorlunda på skiva!

Jag vill med detta inte påstå att hela vår skivproduktion varit värdelös och att den inte har fyllt en viktig uppgift. Vad jag menar är att vi inte skall nöja oss med intetsägande och slätstruken sång och musik. Det är väl ingen som tror att vi i vårt övriga arbete vinner segrar genom att anpassa oss till den grå religiösa massan. Detsamma gäller naturligtvis för vår sång och musik.

Jag längtar efter autentisk väckelsemusik och sång där hänförelsen och inspirationen är omisskännlig. Vi behöver väl inte heller i första hand rikta in oss på att sälja så mycket skivor som möjligt på den religiösa marknaden. Det är ett klart underbetyg då den ljumma kristenheten kan acceptera vår musik. Först bör vi ha ett angeläget budskap och sedan får försäljningen komma i andra hand. Teknisk kvalitet är vi inte heller i särskilt stort behov av, den frälsar helt säkert ingen.

Jag tycker det är bedrövligt att världsliga artister ska kunna framföra sina ofta banala sånger och texter, på ett många gånger mer övertygande och inspirerande sätt, än de frälsta kan med sina sånger.

Upp till kamp!

Forts. fr. föreg. sida.

sation? Är denna organisation decentraliserad i lokala styrelser? Finns det endast en överstyrelse? Var har den i så fall sitt säte och vilka befogenheter är den utrustad med? I vilket förhållande till den lokala församlingen i exempelvis Borlänge står Väckelsetältets Missionsförening?

3. Väckelsetältets Missionsförening förestår missionsaktiviteter i andra länder. Efter vilka riktlinjer? Är Väckelsetältets Missionsförening modell för detta "uppbyggnadsarbete" i missionsländerna?

4. Du säger dig tro på den lokala församlingens absoluta suveränitet. Vad menar du med suveränitet? Vill du utreda ditt försam-

lingsbegrepp för oss fundersamma? Skall missionen bedrivas på sidan av, över eller igenom församlingen? Finns det något jämförbart exempel i annat frikyrkligt sammanhang där centraldirigeringen är så konsekvent genomförd och dessutom upphakad på en enda person som i Väckelsetältets Missionsförening?

Den Helige Ande är en fin personlighet, och han går icke med på vad som helst inom det religiösa området. Det första, som den Helige Ande fordrar, är att Jesus blir Herre i tron. När aposteln Paulus i Efesierbrevets fjärde kapitel skriver om naturlagarna för Andens enhet, sätter han i femte versen "*en Herre*" framför "*en tro*". Och för att få *en tro*, måste där avgjort bliva *en Herre*, vilken säkerligen betyder härskare. Och blir Jesus härskare genom Anden, skall den frihet, som människor mena hörer Anden till, försvinna. Den helige är aldrig friare än bibeln. Den kräver en Herre, en tro och ett dop.

Den helige Ande fogar sig aldrig efter människors egen frihet, när de åsidosätta bibeln, varken i trossaker eller i ordningen, när det gäller hushållningen. Och ett av de bästa bevisen på denna sanning ha vi i vår tid i den rörelse, som blivit kallad "pingstväckelsen". Det visar sig överallt i världen, där denna rörelse gått fram, att där man i allt sökte att följa Skriftens ord — och särskilt när det gällde biblisk församlingsordning — där har den växt fram till en makt i sin omgivning och fört tusentals själar till Kristus och till den evangeliska hushållningen genom Andens härliga smörjelse, som denna rörelse förkunnar. Men där, varest man har menat, att den kunnat regleras efter eget godtycke och friare än själva bibeln, där har den till stor del runnit ut i den individualism, som råder i vår tid.

Det vill säga: litet var har tagit rörelsen och snott den omkring sin egen personlighet, så att i stället för att det blev en religion med kraft och seger utåt i världen och ävenså en framställning av den hushållning, som de apostoliska breven uppenbarar, blev det på många ställen en religion med vad Skriften kallar "människors spel".

Det var icke pingströrelsens skull, utan det var människornas egen skull, och i synnerhet deras, som sysslat därmed, då de icke förstodo, att religionen skulle härska över dem. De ha följt den vanliga religiösa vägen, nämligen att var och en härskar över sin egen religion, allteftersom det passar deras person, född efter köttet. Men på den vägen går aldrig den helige Ande med och alldeles icke i längden.

"Kristus — Herre över tron"

Med avseende på att få Kristus som Herre över tron stå vi, till följd av fallet lagar, inför en mycket vanskelig punkt. Det är icke lätt att få Kristus som Herre. Enligt aposteln Pauli undervisning låter det sig icke göra annat än

Religion e människ

"Har nutidens kristna upplevat en biblisk
väckande skrift, författad av den norske pro
delfiaförlaget år 1926 men är trots mansålc
skickar ett centralt avsnitt av den originella

genom den helige Ande (1 Kor. 12: 3). Även om vi ha vilja till att Kristus skall vara vår härskare i trossaker såväl som i vårt praktiska liv, så är fallet inristat i vår natur genom vad Skriften kallar "syndens och dödens lag"; och först när vi gå in på att frigöras från denna makt genom att fyllas med kraft från höjden, kan Kristus bliva Herre, istället för att vi själva äro det.

När vi tala om Kristus som Herre, vilja vi ej underlåta att säga, att här ligger i människonaturen ett fruktansvärt motstånd mot den helige Andes uppenbarelse, ty det ligger till och med i undermedvetandet, att om jag skall döpas med den helige Ande och eld, så kan jag icke längre ha tron i min egen vilja, vilket innebär att tro, så långt jag själv tycker, att det passar för mitt religiösa jag, men jag går icke in på att ha viljan i tron, ty då kommer man in på vad Skriften kallar "trons lydnad", och det blir att gå samma väg, som de första kristna gingo, både med hänsyn till trons väg i gudsrådet och det dagliga livet.

med kraft rs spel

"frågas det på titelbladet till en mycket
Severin Larsen. Boken är utgiven på Fila-
skiljer den från vår tid rykande aktuell. Vi
tens förkunnelse vidare till vår läsekrets.

Trons lagar

Trons lydnad, vad innebär den?

Det är helt säkert att följa Ordet — och särskilt de apostoliska teckningar, som äro oss givna i Nya Testamentet, så att det blir, såsom det står skrivet: "Uppbyggda på apostlarnas och profeternas grundval, där hörnstenen är Kristus Jesus själv." (Ef. 2: 20.)

Men nu visar det sig alltför väl, att de apostoliska breven såväl som Apostlagärningarna, vilka i grunden äro den helige Andes gärningar, till stor del bliva godkända endast teoretiskt, men när det kommer till praktiken, reser sig ett fruktansvärt motstånd mot Andens ledning.

Så till exempel med hänsyn till medel för den evangeliska hushållningen, vilket avgjort — enligt evangelii naturlag — skall regleras genom trons och kärlekens fria väsen men som nu i de flesta religiösa kretsar har övergått till mekaniska system, som äro alldeles främmande för trons lagar.

Då de första evangeliska kristna, eller som de

kallades — lärjungar — blevo införda i den fulla frälsningen genom att ha upplevat pingstundret, kommo de in i en sådan natur — andlig familjenatur — att de sålde sina egendomar och lade allt för apostlarnas fötter. Och det heter om dem, att "de hade allting gemensamt" (Apg. 2: 44).

Nu var denna ordning, så vitt vi kunna finna, ingen gudomlig befallning, utan det var en natur, snarlik familjelivets, som kom in i dem, i och med det att de komma till tron (Apg. 4: 32). Därför måste gudslivet, som skall ledas av den helige Ande, vara under kraften av trons naturlag och på intet sätt vara slav under mänskliga och självrådiga metoder. Ty om något sådant sker, sedan den helige Ande har uppenbarat sin kraft, blir det snart strid i den andliga kroppen, och Andens kraft rinner ut.

Således minnas vi så levande, hur för många år sedan, när den helige Ande föll över den församling, där vi voro föreståndare, hur vi med ens sökte leda offersystemet in i trons lag, i det envar skulle bestämma sig inför levande Gud och lägga åt sidan allt, som han hade till överlopps. Att börja med gick det utmärkt, men alla voro icke eniga om tillvägagångssättet, emedan det låg en dom däri för dem som ej ville ha sitt liv inför Gud. Ty några voro i den ställningen, att om de skulle ha givit allt, som var till överlopps, hade det blivit överflöd på medel, och säkert skulle Guds rike på den platsen haft en enastående seger. Men de voro att ursäktas, då en del av dem icke voro vakna för trons fina lagar och heller icke fostrade i dem. Men naturligtvis gick det där som på många andra ställen, när människorna förakta och motstå Andens ledning och hjälp, då få de gå sin egen religiösa väg, och den är alltid tung och besvärlig.

Vantrons väsen

Så länge den enskilde såväl som hela församlingen icke vill gå in i den frälsning, som har trons lydnad i sin natur, kan man icke räkna på den helige Ande som kraftgivare, levandegörare och utdelare av de andliga nådegåvorna. Och i längden skall varken den enskilde eller någon lokalförsamling, som icke är besegrad av trons väsen, söka en sådan hjälp. Ty naturlagarna i Andens värld äro sådana, att om icke människan blir besegrad av evangelii trosande, skall, till följd av den fallna naturen, den helige Andes omedelbara närhet verka dömande på vantrons väsen. Därför väljer man hellre att hjälpa sig själv och blott ha läran om den helige Ande i teorierna. Man är icke fri, när den helige Ande är nära, utan man är mest fri, när han är borta.

HJÖRDIS
WESTERGÅRD

KÖTT eller ANDE

"Ty köttets sinne är död, medan andens sinne är liv och frid." (Rom. 8: 6.)

"Också åt eder, som förut voren bortkomna från honom och genom edert sinnelag hans fiender..."

Om köttet får råda står människans i harnesk mot Gud och mot hans folk. Är vi i ett köttsligt väsende kan vi inte behaga Gud, men om Anden får råda har vi liv och frid oberoende av allting. Köttets gärningar äro också uppenbara: de äro otukt, orenhet, lösaktighet, avgudadyrkan, troldom, ovänskap, kiv, avund, vrede, genstridighet, tvedräkt, partisöndring, missunsamhet, mord, drycken-skap, vilt leverne och annat sådant. (Gal. 5: 19—21.) I sanning en lång meritlista. I mitt kött bor inte något gott, säger Paulus och i detta får vi alla instämma. Vi har dock ingen förpliktelse mot köttet så att vi skola leva efter köttet, fortsätter aposteln. Om I genom Ande döden kroppens gärningar skolen I leva. Detta är möjligt endast i Jesus Kristus.

Vi hör väl inte till dem som vill försöka tjäna Gud fast vi äro i ett köttsligt väsende. Det gjorde Kain då han offrade åt

Gud, fast han hade ont i sinnet mot sin broder. Han stod inte på blodets grund. Han var inte försonad med Gud och hade följaktligen inte heller tro. Hans offer kunde under sådana förhållanden inte behaga Gud. Han böjde sig inte heller i verklig ödmjukhet inför Gud. Visserligen erkände han att han var en syndare, det gör många med honom, men han sökte inte förlåtelse för sin synd. I stället blev han hätsk mot sin broder Abel som stod i en annan ställning. Abel stod nämligen på försoningens grund, icke på gärningarnas. Genom tron offrade han, säger Hebreerbrevets författare, och han fick det vittnesbördet att han var rättfärdig. Hur gick det för Kain? Hans köttsliga sinne drev honom till att mörda sin broder. Fruktaansvärt! Vi drives väl inte av vårt köttsliga sinne? De som drivas av Guds Ande äro Guds barn. (Rom. 8: 14.)

Får Anden råda skall också frukterna *växa* fram: kärlek, glädje, frid, tålmod, mildhet, godhet, trofasthet, saktmod, återhållsamhet, därmed icke sagt att vi ska tåla och stilla-tigande åse vad som helst. Jesus hade dessa frukter i sitt liv, men det hindrade inte ho-

nom att vid flera tillfällen uttala sitt "ve" och till och med ta till gissel och driva ut dem som orenade helgedomen.

Bibeln ger oss exempel: köttets son och Andens, tjänstekvinnans son och den fria hustruns. Dessa båda kan inte sammansmälta. Det blir ohjälpligt konflikt mellan dem. Tänker vi på Esau och Jakob, så står det att de stötte till varandra redan i moderlivet, och det gav deras moder Rebecka anledning att gå bort och fråga Herren om orsaken till detta.

Vi kan senare se, hur Esau som i Hebreerbrevet kallas ohelig, också han förföljde sin broder och beslöt att mörda honom.

Paulus säger i Gal. att liksom förr i tiden den som var född efter köttet förföljde den som var född efter Anden, så är det också nu. Det tragiska var att Esau hade ägt förstfödsloreten som berättigade honom till dubbel arvslott och faderns välsignelse, men föraktade den och sålde den för en maträtt. "Sen till att ingen är som Esau", varnar Guds ord.

Hur var det med Jesus i detta avseende? Han kom i konflikt med den dåtida religiösa

Forts. på sid. 17

Friheten i Kristus

Av Olle Pettersson, Skara

"I ären ju kallade till frihet, bruken dock icke friheten så att köttet får något tillfälle.

Friheten i Kristus är inte en frihet då den kristna människan försöker att gå sin egen viljas väg för att kunna förhålliga sig själv med sitt liv, utan friheten i Kristus är en frihet då den kristna människan skådar in i den fullkomliga lagen, frihetens lag, och återspeglar Kristus med sitt liv, genom olika tjänster i församlingen.

För att den kristna människan skall få uppleva den verkliga friheten, är det angeläget att hon kapitulerar inför allt som vill bli henne till hinder för att utföra Kristi gärningar,

och låter Guds plan och vilja ske med hennes liv.

Guds plan och vilja med den kristna människans liv, var redan bestämd innan världens grund var lagd.

Gud utvalde människan till ett redskap, som skulle förkunna Kristi outrannsakliga rikedomar för hedningarna.

"Låt oss därför nu lägga av oss allt som är oss till hinder, och använd därför varje tillfälle med att predika ordet, tillrättvisa och förmana. Var nitisk i att föreläsa skrifterna och i att förmana och undervisa till dess att Jesus Kristus kommer.

Försumma icke att vårda den

nådegåva som finnes i dig och som gavs dig i kraft av profetord, under handpåläggning av de äldste.

Tänk på detta, lev i detta så att din förkovran bliver uppenbar för alla. Hav akt på dig själv och på din undervisning och håll stadigt ut därmed, ty om du så gör frälsar du både dig själv och dem som höra dig."

Får Kristi frihet bliva en verklighet för den kristna människan, i det att hindren får vika undan, så att tjänsterna kunna utföras under större inflytande och glädje, ja då kan vi instämma med Paulus en gång när vi skall bryta upp från det jordiska.

Jag har kämpat den goda kampen, jag har fullbordat mitt lopp, jag har bevarat tron, nu ligger rättfärdighetens segerkrans tillreds åt mig. Kämpa därför trons goda kamp, och låten icke något nytt träldomsok läggas på eder, utan löp framåt i den tävlingskamp som är eder förutlagd.

**"...det fanns
mer att få
hos Gud än jag
trodde förut..."**

**Barbro Kriström,
Umeå**

*"Herren är nära dem som hava ett förkrossat hjärta, och frälsar dem som hava en be-
drövad ande." Ps. 34: 19.*

Jag blev frälst sommaren 1969 på ett läger. Det var en underbar stund. Min kompis och min syster blev frälsta då också, så ni kan tänka er att det

var glada tjejer som gick ner till tältet för att sova. Man var så lycklig, trygg och lugn. Det var som en tung sten lyfts ur mitt hjärta.

Den 30.8 döptes jag och min kompis i Betel, och det var den lyckligaste dagen i mitt liv. Det går inte att beskriva, det måste

upplevas. Dagarna gick, och jag var ofta på möten. Men efter ett tag gick jag bara på möten för att det skulle vara så. Jag började vara på skoldanser, bio, och levde ett olyckligt liv, som var någonting mitt emellan Gud och nöjena.

En kväll gick jag på ett maranatomöte tillsammans med en tjej som var avfälling. Den kvällen blev vi båda två frälsta på nytt, och nu är vi med i Maranata, och är jättelyckliga. Jag har nu upptäckt, att det fanns mer att få uppleva av Gud än jag förstått förut.

Du som läser det här och är ofrälst: Lämna dig åt Gud, dröj inte längre, för Jesus kommer snart igen, och Han ska inte låta sig dröjas. Gud välsigne dig!

Andlig gerillaverksamhet *Forts. fr. sid. 7.* "Knacka dörr..."

Som alltid, då Gud är på färde, sker emellertid ett uppvaknande, samtidigt och på många håll. Jag har hört om församlingar, där ungdomarna börjat gå ut och "knacka dörr". Metoden sprider sig. I dag är flera andra inne på samma väg. Och det behövs inte bara ungdomar. Det gäller i minst lika hög grad de medelålders och äldre. Med sin fond av erfarenhet och andlig mognad är många av dem skolade för just denna form av verksamhet. Bara de vågade och ville...

Väckelse utan annonser och offentliga möten

Det finns två exempel av mer allmän karaktär på denna verksamhetsform, som jag vill nämna. Det ena är Pingstväckelsen i Sydamerika. Där har man frihet att använda alla de verksamhetsmetoder, som vi så väl känner. Men dessutom fungerar det personliga engagemanget för att bjuda in till sammankomsterna på ett verkningsfullt sätt.

Det andra exemplet, jag tänker på, är de kristna i länderna bakom järn- och bamburidåerna. Av de sparsamma rapporterna att döma brinner väckelsen, trots att de flesta saknar alla yttre möjligheter: Kyrkor, annonser, flygblad, högtalarbilar, offentliga möten. Har Du tänkt på, hur stora likheter berättelserna om dessa kristnas verksamhet har med Apostlagärningarnas beskrivningar? De praktiserar, vad jag skulle vilja kalla för andlig gerillakrigsföring. För dem finns inga andra metoder. Men om några verkligen längtar efter de lugna yttre förhållanden och offentliga verksamhetsformer, som vi tar för självklara, så är det dessa kristna. Paulus uttrycker denna längtan i 1 Tim. 2: 1—2. Tragiken ligger väl i, att vi som välsignats med den offentliga verksamhetens möjligheter i allt för hög grad blundat för det personliga själavinnandet ute bland folket. Ser vi f. ö. på utvecklingen i vårt land, finner vi många tecken som tyder på bistrare tider för den kristna verksamheten. Det vore säkert klokt, om vi bara av den anledningen lärde oss litet mindre sårbara verksamhetsmetoder. Andlig gerillaverksamhet.

Några praktiska råd

Till sist några praktiska råd till Dig, som övertygats om, att Du behöver gå ut till Dina medmänniskor med vittnesbördet.

1. Gå två och två. Samarbeta med någon andedöpt kamrat.
2. Välj gärna några timmar varje lördagseftermiddag. Arbeta regelbundet.

3. Blir det fler i församlingen som arbetar, organisera arbetet, fördela fälten strategiskt.
4. Börja gärna med någon lämplig traktat i brevlådan några dagar tidigare hos dem Du räknar med hinna besöka på lördagen. Då får Du en naturlig anledning att presentera Dig och fråga litet om hur traktaten uppfattats.
5. Tala i första hand inte om verksamheten, församlingen, inte om kristna "stjärnor" och bemerktheter, men tala om Jesus och om Dina erfarenheter av honom. Var ett vittne. Kanske tycker Du den djupa friden i Jesus Kristus börjar bli vardagsmat, inget att tala om, men vet, att för många av Dina åhörare är detta vittnesbörd högintressant. De vet endast om en sönderslitande ofrid. Tala om att Jesus lever och vill hjälpa också dem. Då kanske de får intresse att komma till mötena och lyssna mera.
6. Var naturlig.
7. Inbjud till mötena, men spara gärna inbjudan och frågan om Din församlingstillhörighet till slutet av samtalet. Nöj Dig med att vara kristen. Det räcker. Annars riskerar Du, att allt Du säger filtreras genom åhörarens förutfattade meningar om just Din församling eller väckelserörelse, och då kan det mycket väl hända, att Din information når lyssnarens hjärta i mycket förvrängd form.
8. Stör inte människor, som är upptagna. Lämnast hastigt inbjudan till mötena och fråga, om Du får återkomma någon gång.
9. Ha gärna någon lämplig trycksak eller tidning med Dig, ifall det visar sig lämpligt med en sådan.
10. Notera sådant, som är av vikt för uppföljningen hos intresserade människor. Men stå inte med block och penna i handen under samtalet. Notiserna gör Du omedelbart efter det Du gått och innan Du ringer på nästa dörr.
11. Inför återbesöken bör Du tänka igenom behovet av lämpliga småskrifter för dem, som Du tror behöver vägledning på det sättet.
12. Utbed Dig nåd, visdom och kraft genom den helige Ande innan Du går. Var medveten om, att Du går ut med Konungens inbjudan till bröllopet.

Gud välsigne Dig. Och dröj inte. Natten kommer, då ingen kan verka. Men än återstår kanske några sällsynta timmar av särilaregnets välsignelser. Låt oss ta vara på dem.

Per-Olov Fägerholt

Midnattsropet och Dagen

Nr 5 av Midnattsropet (MR) innehöll flera intressanta bidrag bl. a. ett gripande vittnesbörd om en människas befrielse från narkotikagisslet. Några raljerande betraktelser under rubriken "DAGEN efter" förstör dock helt det goda intrycket.

Ett missnöje vädras ut. Några svenska maranataungdomar har tydligen inte fått den publicitet av Dagen de menar sej vara förtjänta av p. g. a. sina antiporraktioner under förra året.

Varför denna *arrogans*, som vi möter i art.? En sån *mentalitet* är djupt främmande för Kristi Ande. Det borde verkligen vara djupt ovärdigt en tidning som menar sej vara ett salt i tiden.

Varför ger MR näring åt partisinnet? Men det finns en bättre väg! Här kan Jesus vara vårt stora föredöme. Sann ödmjukhet lär oss *tiga*, även om vi menar oss ha fått en orättvis behandling på ena eller andra sättet. Kanske vi t. o. m. måste be om förlåtelse, om vi handlat oförståndigt eller övermodigt. Lagen om sådd och skörd gäller även oss.

Även om vi kommer under den mest orättvisa behandling är Jesus vårt oslagbara och strålande föredöme. Hör här: "Han blev plågad, fastän han ödmjukade sig och icke öpp-

nade sin mun lik ett lamm, som föres bort att slaktas och lik ett får som är tyst inför dem som klippta det, ja Han öppnade icke sin mun." Jes. 53: 7.

Låt oss *alla* istället för att odla partisinne bli helt behärskade av Kristi sinne.

Björne Erixon.

LassO svarar:

Broder, du tar fel

Veterligen har ingen enda av de agerande maranataungdomarna vädrat något missnöje över utebliven publicitet. Det är jag personligen som skrivit varje rad av de "raljerande betraktelserna" utan någon inblandning från vare sig det ena eller andra hållet och absolut utan minsta känsla av självmedlidande.

Var partisinnet hör hemma i sammanhanget mäktar jag inte riktigt utröna.

Det där om att *tiga* ter sig för mitt enkla själsliv väl malplacerat. Om en salt tidning som Midnattsropet teg vore inte det den djupaste form av motsägelse och verklighetsflykt?

Men ändå: förlåt mitt ofostrade sätt att peka på "den kristna rikstidningen" Dagens metoder i försöken att *tiga ihjäl Maranata!*

Herdetjänsten

Forts. fr. sid. 5

från församlingen var ulvarna på väg in (v. 29). Portvaktaren måste vaka (Mark. 13: 34). För den som är lejd och icke är herden finns bara en tanke, vad är min lön, vad tjänar jag på detta. Därför finns han inte på plats när han som bäst behövs, när svårigheterna tornar upp sig och kampen hårdnar. Ulven har många skepnader. Herden tar upp kampen för att hjorden skall räddas, och ulven måste dö. Jag skall säga att Herren hade sina ögon riktade på den

lille David, när han var ute med sin faders hjord, när lejon och björn kom sprang han inte och gömde sig för att rädda sitt eget skinn. Hade ulven lyckats ta något byte, sprang han efter det och ryckte det ur deras käftar och förde det tillbaka till hjorden igen. Denne David blev litet längre fram i tiden en Herde för ett stort folk, HAN HADE VUNNIT SEGER PÅ HEMMAPLAN.

Inbördes frid

Till slut vill jag nämna en mycket viktig sak, när det gäller församlingen som ju skall vara en tillsluten brunn och en förseglad källa (H. V. 4: 12).

Det står ju om denne som blev en herde för slaktfären, som det står i Sak. 11: 7 att han tog sig två stavar, den ene kallade han "ljuvlig ro" och den andra "endräkt". Det finns ett nytestamentligt ord i 1 Tess. 5: 13 "*Hållen frid inbördes*". Församlingen befinner sig i ett brinnande krig och det blir inget eld upphör förrän brudeförsamlingen evakueras på skyar Herren till mötes, men vi måste vara på vår vakt att inte striden blir inbördes, utan "andens enhet bevaras genom fridens band".

Jesus sade till Petrus: "Var en herde för mina får." Joh. 21: 16.

Folke Jonsson, Sundsvall:

"GUDS NÅD" — det är som musik i de orden

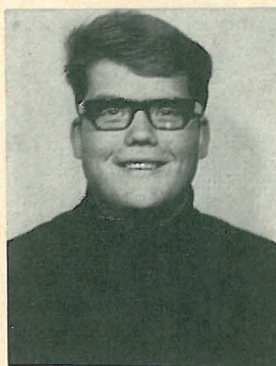
I Tit. 2: 11 talas det om "Guds nåd som har uppenbarats till frälsning för alla människor." Tänk vilken nåd att just du och jag är inberäknade i detta löfte. Halleluja!

Guds nåd — vilket skönt uttryck. Det är som musik i de orden. Det finns ingen ände på vad Guds nåd vill ge oss om vi är i rätt ställning inför Gud.

Johannes vittnade om Jesus att han var "full av nåd och sanning". Kan det sägas så om dig och mig? Vi som tror på Jesus skall efterlikna honom. Tyvärr kommer vi till korta allt för ofta i vårt kristusliv.

Men pris ske Gud, det finns en krukmakarskiva, där Jesus vill forma oss på nytt till ett hedersamt bruk.

Första gången vi upplevde Guds nåd var väl den gång han kallade oss till frälsning. Syndabördan försvann. Halleluja! Friden vällde in i hjärtat som en ström. O vilken nåd! Tänk att få vara en benådad syndare.

Folke Jonsson

Guds löften borgar för detta. Guds nåd räcker långt upp över skyarna.

Du som läser mitt enkla vittnesbörd och som inte ännu upplevt Guds nåd i ditt liv... Med andra ord upplevt syndernas förlåtelse. Sök Jesus till frälsning i dag. Ty i dag är nådens dörr öppen för dig.

"Nåd det finns för varje skuld du har. Blod som varje synd borttar, kraft till seger alla dar, för dig, för mig."

BOKN

GUDS MEDARBETARE
Av Sven Sandberg

Författaren vill väcka de kriserna över det ansvar, som varje på Kristus troende har för människors frälsning.

Pris (häft.) 6: — k

BIBELNS LÄRA OM GUD
Av Erik Othmalm

En apologetisk skrift av detta slag har sitt stora värde in minst för dem som brottats med de brännande livs- och lärofrågorna.

Pris (häft.) 2: — k

Prenumerera nu när det händer så mycket i Midnattsropet

PRENUMERERA NU!

Använd kupongen till höger. Betala när inbetalningskortet kommer.

Prenumerationspriset är:

Helår 33: —, halvår 17: —, kvartal 9: —. Lösnummer ge och Danmark är priset 1: 50. — Till Finland, Nordetsamma som i Sverige. Gåvor till tidnings- och traktatmissionen mottages med tacksamhet. Postgiro 57 16 20.

Jag prenumererar på Midnattsropet och betalar när inbetalningskortet kommer

☐ Är ny prenumerant

Förmånspren.
APRIL—DEC.
för 25 kr.

Efternamn

Förnamn

c/o

Gata, Box, Postlåda etc.

Post-nr

Postanstalt

Frankeras ej
M. R. betalar
portot

Till
MIDNATTSROPET
Pren.avd.
Box 6177
102 33 Stockholm 6

Svarsförsändelse
Konto nr 4745
102 30 Stockholm 6

HETER!

Besegrad genom kärlek"

Nicky Cruz

Jag var full av bitterhet och hat. Jag var tjuv, jag rånade, misshandlade, ljög, bedrog, jag levde i ghetton.

Jag brände ansiktet på mina fiender.

Jag stack ner folk med stilet och var ständigt jagad av polisen.

Jag befann mig så långt nere i avgrunden som man kan komma.

Jag kommer aldrig ut, tänkte jag.

Psykiatern förmådde ingenting.

Men Gud planerade i mitt liv. Han sände en mager landsortspredikant i min väg. Men jag spottade honom i ansiktet.

Min kamp de sista dagarna var dramatisk.

Ända tills jag föll i gråt.

Pris: häft. 14: — kr.

Ögonvittnen om Jesus från Nasaret"

De fyra evangelisternas vittnesbörd om Jesus — sammandrag.

Pris: häft. 7: 50 kr.

BOKREA!!!

STRID FÖR SANNINGEN

Av Oswald J. Smith

FÖRR: 8: 50 kr.

NU: 3: 75 kr.

KÖTT ELLER ANDE.

Forts. fr. sid. 12.

världen. De kunde inte tåla Jesus. Det verkliga motståndet mötte han från överstepräster-na, de skriftlärdade och fariseer-na, Kainsjälarna som ville tjäna Gud med ett ont sinne. Det var om dessa Lukas skriver i sitt sjunde kapitel vers 30: "Men fariseerna och de lagklo-ke föraktade Guds rådslut i fråga om dem själva och läto inte döpa sig av honom". (Johannes döpa.) Vad ledde detta

hat och förakt till? De utlämnade Jesus till att korsfästas — mord!

Dessutom pågår denna strid mellan köttet och Anden i vårt eget hjärta. Med tanke på detta säger Paulus i Galaterbrevet: "Ty köttet har begärelse mot Anden och Anden mot köttet: de två ligga ju i strid med varandra för att hindra eder att göra vad I viljen." Hur underbart är det inte att i Kristus Jesus finnes ingen fördömdelse. Han har nämligen utplånat den handskrift som genom sina stadgar anklagade oss och låg

oss i vägen; den har han skaffat undan genom att nagla den fast vid korset. Kol. 2: 14.)

Vi får sjunga med sångaren: Jag trålar ej mer jag är fri! Det var säkert inte svårt för Esau att finna en eller flera orsaker att anklaga sin broder Jakob. Om vi är ute efter sådant skall vi inte heller ha svårt att finna orsaker att anklaga varandra och allra minst borde vi ha svårt att finna sådana orsaker till anklagelser i vårt eget kött — och dock, vem vill anklaga Guds utvalda, Gud är den som rättfärdiggör.

Band från Malmköpingsveckan 1969

Pris per band 30 kr.

Beställes från Midnattsropets Bokförlag AB

MTM-101

Välkomstmöte. Arne Imsen mötesledare. Predikan Helge Berntsson. Sönd. 20/7 kl. 11 Agne Bark mötesledare. Predikan Helge Berntsson: kl. 15: Ungdomar i Norrlands tältmission vittnar. Arne Imsen mötesledare.

MTM-102

..Sönd. 20/7 kl. 19. Kåre Mörkestöl och nyfrälsta från Hasslö vittnar. Månd. 21/7 kl. 9.30 Bön; kl. 10.30 Bibelstudium, Arne Imsen; kl. 14 Samtalsmöte, Eystein Raude, Höglander, Berntsson, Bark och Imsen.

MTM-103

Månd. 21/7 kl. 14 Samtal; kl. 19 Väckelsemöte, Gösta Svensson och Lasse Johansson. Tisd. 22/7 kl. 11.30 Bibelstudium, Björne Erixon; kl. 14 Samtal, Alf Peterson, S. Swärd, A. R. Olsson, L. Johansson, A. Imsen, H. Berntsson och K. Mörkestöl.

MTM-104

Tisd. 22/7 kl. 19 Väckelsemöte. Onsd. 23/7 kl. 11.30 Bibelstudium, Alf Peterson; kl. 14 Samtal, Bark, Bj. Erixon, Raude och Imsen.

MTM-105

Onsd. 23/7 kl. 19.30 Väckelsemöte. Mötesledare A. Bark, predikan K. Mörkestöl. Torsd. 24/7 kl. 11.30 Bibelstudium, A. Bark (Hjärtats åker); kl. 14 A. Imsen: Församlingens grundläggning, framskridande och utveckling. (Forts.)

MTM-106

A. Imsen: Församlingen (forts.). Torsd. 24/7 kl. 19.30 Väckelsemöte. Mötesledare Bj. Erixon, predikan Alf Peterson. Fred. 25/7 Arne Imsen: Missionen. Den yttre formen. (Matt. 28, Apg. 8, Rom. 10); kl. 14 Missionsmöte. Marianne Sund, Ernst Höglander (forts.).

MTM-107

Fred. 25/7 Missionsdag. Doris Höglander, Monica Berntsson, Helge Berntsson — Information om arbetet i Spanien. (Mycket inspirerande.) Information om Midnattsropet av A. Imsen; kl. 19.30 Väckelsemöte, Helge Berntsson. Bibelstudium Bj. Erixon.

MTM-108

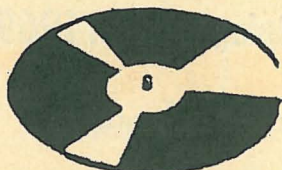
Lörd. kl. 12.30 A. Imsen (Ett rikt andeliv); kl. 14 Midnattsropets personal vittnar; kl. 19.30 Väckelsemöte. Mötesledare A. Imsen, G. Martinsson, G. Löfsund, L. Johansson, Bj. Erixon och K. Mörkestöl; kl. 22.30 Nattnöte, mötesledare Rune Gelinder.

MTM-109

Sönd. 27/7 kl. 11 H. Berntsson; kl. 15 A. R. Olsson, Duveskog, Rudgard; kl. 19 Väckelsemöte. Mötesledare Alf Peterson, Ö. Dahlberg.

MTM-110

Sönd. kl. 19 Väckelsemöte (forts.).

Musik för hela landet

Här kan ni göra fynd!

Grammofonskivor är bland det senaste som fått samlarvärde över sig. I vår tids uppsjö av LP- och EP-plattor i färggranna omslag har de gamla skivorna blivit eftersökta. Redan nu betraktar väckelsens folk den första tidens MRM-inspelningar som rariteter. MRM-skivorna från den tiden var ju omåttligt populära och gick ut i ganska stora upplagor. Man vill nu bevara tonen från den första kärlekens tid i början på vår nya andliga era.

Många kompletterar nu sina skivsamlingar från den allra första utgåvan till tidens senaste produktion. Men man är i många fall ute i sista minuten. Kännare av levande andlig sång och musik åker land och rike kring och plockar i de lager som finns kvar. **Vi vill dock meddela, att det fortfarande — i begränsad omfattning — finns tillgång på gamla MRM-skivor.** Önskar du få din MRM-skivsamling komplett så vill vi hjälpa dig med det.

Gör så här:

Inventera innehavet av dina inköpta MRM-skivor. Anteckna på nedanstående beställningskupong numren på de skivor som du redan har. Sänd anteckningarna till Evangelii-Center, Fack 200 24, 781 02, Borlänge 2. Vi tar ut samtliga skivor som du saknar, så att din skivsamling blir komplett. Du får betala med 10–15 kr i månaden — eller enligt annan överenskommelse — till hela beloppet är till fullo betalt.

Vi gör detta speciella erbjudande därför att vi vet att en komplett MRM-skivsamling otvivelaktigt har sitt värde. Det är många sidor av den fria väckelsen som kan belysas med hjälp av grammofonskivor: stämningar från väckelsens första decennium, styrkan av den första kärlekens eld som brann i själarna m. m. Med varje MRM-skivsamling, som räddas undan förgängelsen, räddas en spillra av vårt levande förflutna, ökas och fördjupas vår kunskap om den grund på vilken vår levande tro vilar.

Det är vår förhoppning att så många som möjligt skall kunna få sina skivsamlingar kompletta — från den allra första utgåvan till tidens senaste produktion.

Med de bästa hälsningar

EVANGELII-CENTER, Fack 200 24, 781 02 Borlänge 2 — Tel. 0243/105 95

BESTÄLLNINGSSSEDEL

Var god sätt ett kryss (X) över de skivnummer som du äger. MRM 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80.

EP 105, 145, 173, 247, 401, 471, 475, 476, 480, 481, 483, 484, 1800, 671.

MS 160, 176, 181, 186, 197, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206.

LP 101, 102, 103, 104, 106, 107.

Norska MEP 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11.

Jag önskar betala skivorna med kr i månaden. Telefon

Namn: Gata/Box

Postnummer: Adress:

Kupongen insändes till **EVANGELII-CENTER, Fack 200 24, 781 02 Borlänge 2.**

• Mötesannonser •

Församlingar i landet

annonsera möten och konferenser i M. R.

En annons av denna storlek kostar 50: — kr. (vårt självkostnadspris)

Adr.: Midnattsropet, Box 6177, 102 33 Stockholm - Pg 57 16 20

Stor pingstkonferens i Jönköping

16—18 maj 1970

Flera kända vittnen deltar.

Utförligare annons i nästa nummer.

Maranataförsamlingen i Jönköping.

Maranataförsamlingen i Stockholm

har som regel sina möten på följande tider:

Lördagar 19.30 Bön- och lovprisningsmöten, söndagar 11.00 och 19.00, onsdagar 19.30

Frigörelse- och väckelsemöten, tisdagar 19.30 Bibelstudium.

Mötesannonser onsdagar och lördagar i Dagens Nyheter.

Lokal: "Britt-Marie", S:t Eriksgatan—Fleminggatan — T-Fridhemsplan

Förest. ARNE IMSEN, tel. 34 06 35 Missionskassör STURE SWÄRD, pg 44 10 05

Ett rättskaffens liv

Ni måste med uppbyggande av alla edra krafter se till, att er tro kommer till uttryck i ett rättskaffens liv, att detta ert liv är förbundet med andlig kunskap, att kunskapen är åtföljd av självtukt, att självtukten medför uthållighet, att uthålligheten verkar gudsfruktan, att gudsfruktan yttrar sig i kärlek till bröderna, att broderskärleken driver er att älska alla. Om dessa gåvor finns och växer till hos er, kan ni inte bli överksamman eller utan frukt, när det gäller kunskapen om vår Herre Jesus Kristus.

Petrus.

**VID SEMESTERPLANERINGEN
RÄKNA MED...**

MALM- KÖPINGS- VECKAN

**MARANATAFÖRSAMLINGARNAS
SOMMARKONFERENS**

**DEN 18—26 JULI 1970
MÖTER VI UPP TILL**

- **BIBELSTUDIUM**
- **BÖN**
- **VÄCKELSEMÖTEN**
- **SAMTAL**

**i tältet på Malmahed, Malmköping
mitt i de natursköna sörmländska
bygderna**

***INKVARTERINGEN
ordnas i logementet
med 500 sängplatser***

***i tält eller husvagn på
området eller på den
angränsande
campingplatsen***

***i privatrum för ett
begränsat
antal deltagare***

**KOM GÄRNA REDAN NU MED
DIN ANMÄLAN TILL VECKAN.**

ADRESSEN ÄR:

**Malmköpingsveckans kansli
c/o Midnattsropet, Box 6177,
102 33 Stockholm**

**EN HELA FAMILJENS
VECKA**

***BARNVAKTER
FINNS PÅ
OMRÅDET***

***REDUCERADE
PRISER FÖR
BARN-
FAMILJERNA***

***BARNVÄNLIGT
BAD INPÅ
KNUTARNA***

**Vill Du ha ytterligare upp-
lysningar? Ring 08/34 06 35**